

עובדות והנהגות דאגתו למצוות לבית בריסק רעג

אולם אני תיארתי לעצמי כי אותו אדם לא יטרח ויסע לבני ברק, לשאול את השאלה הזו את החזון איש, ועל כן המתנתי עד עתה, לאחר תפילת "כל נדרי", כאשר הנני יודע ששוב אין לאותו אדם שום אפשרות לשאול, וא"כ עתה אני כבר מחוייב לפסוק לו בדבר...

דברי החכמה
13676

כל אוכל תתעב נפשם

סיפר לי חכם אחד שליט"א, כפי ששמע מחתנא דבי נשיאה דמרן הגרי"ז זצ"ל, ה"ה הגאון הגדול רבי יחיאל מיכל פיינשטיין שליט"א: כאשר היה מרן הגרי"ז זצ"ל חולה מאוד בסוף ימיו, בא ביום שישי אחד, חתנו רבי יחיאל מיכל שליט"א לבקרו. כאשר נכנס לבית, אמרו לו בני הבית כי כבר זמן רב שמרן הגרי"ז אינו רוצה לאכול, ואולי הוא יצליח לשכנעו שיאכל דבר מה...

שאל הגרי"מ שליט"א את מרן הגרי"ז זצ"ל "מדוע הוא אינו רוצה לאכול"?... ענה לו מרן הגרי"ז "הן כתיב בתהילים 'ויגיעו עד שערי מות כל אוכל תתעב נפשם'... וכן איתא בגמ' יבמות [ע"א ע"ב] שחולה אינו צריך לאכול..."

דברי החכמה
13676

אמר לו חתנו רבי יחיאל מיכל שליט"א, כי דברי הגמ' הנ"ל אמורים רק גבי מי שיש לו חוס שאז אינו צריך לאכול, אבל בחולה שאין לו חוס לא נאמר שאינו צריך לאכול... [יעו"ש בדברי הגמ']

שמע מרן הגרי"ז זצ"ל את הדברים, ואמר "אכן כן, אתה צודק"... והביאו לפניו אוכל ואכל.

אין הלכה כזו ברמב"ם

סיפר לי חכם אחד שליט"א, בן משפחתו של בעל המעשה: פעם הלך מרן הגרי"ז זצ"ל לטייל סמוך לשכונת ימין משה, לא רחוק מחומות העיר העתיקה, והנה רבה של השכונה פגש את מרן הגרי"ז זצ"ל בלכתו, ואמר לו בבדיחותא: הרב בודאי רוצה לקיים את המצוה [מדברי קבלה] "סבו ציון והקיפיה"...

שכן היו מאנשי ירושלים, צאצאי הפרושים תלמידי הגרי"א, שהיו נוהגים מידי ערב ראש חודש להקיף את חומות ירושלים לקיים את הפסוק הנ"ל כפשוטו.

ענה לו מרן הגרי"ז זצ"ל, "ברמב"ם לא מוזכר דין כזה"...